

בש"פ 7436/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7436/23

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי לנוער בנצרת,
מיום 10.10.2023, במ"ת 13679-03-22, שניתנה
על-ידי כבוד השופט ג' אזולאי

תאריך הישיבה: ל' בתשרי התשפ"ד (15.10.2023)

בשם העורר: עו"ד ניזאר עבוד

בשם המשיבה: עו"ד ורד חלאה

החלטה

עם כל הצער שבדבר, הנלווה באופן טבעי למעצרו של קטין, לא מצאתי הצדקה להתערב ולשנות מהחלטתו של בית המשפט המחוזי, שהורה על הארכת מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

השתדלות רבה נעשתה כלפי העורר, משעה שהוגש נגדו כתב אישום בשתי עבירות של אינוס בצוותא, ובעבירת

איומים כלפי קטינה, כדי להימנע מהבאתו אל מאחורי סורג ובריאח בבית המעצר.

נסיבות העניין מלמדות על מסוכנות. בשתי הזדמנויות, על-פי כתב האישום, אנסו העורר וחברו את הקטינה באלימות, ואיימו עליה שהפעם הבאה שיאנסו אותה תהיה גרועה מקודמתה, וכי אם לא תשוב להיפגש איתם, יודיעו ברבים כי היא שרמוטה, זונה, יספרו להוריה, ועוד ועוד. האיומים פעלו את פועלם, וכך בוצע בצוותא, לכאורה, מעשה האינסוס השני.

שירות המבחן נרתם לסיוע לעורר. תחילה הושם בחלופת מעצר 'מגן דוד', ולאחר מכן במעון 'מצפה-ים'. דא עקא, שהעורר לא נרתם לטיפול, את רוב הזמן העביר באופן פסיבי, בחוסר מעש; תכנית מוגנת שמוצעת לו, נדחית על-ידו, הוא מתמיד בעמדה קרבנית, ונמנע מלקחת אחריות על גורמי הסיכון שלו ועל התנהגויות אלימות ופוגעניות, עוד לפני הסתבכותו עם החוק, זו שהביאה להגשת כתב האישום הנ"ל, וגם לאחריה - העורר מתנגד לסמכות צוות המעון, מתפרץ, ונהג בבירונות כלפי אחד הנערים. העורר חבר לאחרים במעון, והחבורה מתנהגת בהתרסה. כך נגרמה פגיעה במוגנות הקבוצה כולה. אכן, מעת לעת השקיע העורר גם מאמץ אקטיבי להבעת קשיו, אבל זאת באופן חלקי בלבד. גם כלפי הרכזת הפדגוגית התבטא העורר בשיח לא מכבד, עד כדי קללות ואיומים. יודגש: אין די במלל לגבי רצון להשתנות, צריך לעשות מאמץ של ממש. אחרי תקופה ממושכת, מוטיבציה רבה, ונסיונות מגוונים, הרימו ידיים במעון 'מצפה-ים'. אין עוד אפשרות להחזיק את העורר במסגרת זו, וגם לא במסגרת חוץ-ביתית אחרת.

ודוק: העורר כופר במיוחס לו בתיק העיקרי, זו זכותו, כפי שטען בא-כוחו, ואין הדבר נזקף לחובתו. אלא שכאמור לעיל, העורר אינו משתף פעולה ולא נרתם לטיפול בקשר עם גורמי סיכון שבאו לידי ביטוי גם במנותק מהפרשה הנדונה.

בא-כוח העורר טען על פגיעה ברוחו ובנפשו של העורר, כשנשללו ממנו חופשות, יציאות מהמעון והשתתפות בפעילויות פנאי. אלא שעל פני הדברים, האחריות מוטלת על העורר, כאשר התנהגותו היא זו שגרמה את כל אלה, ולא גורמי הטיפול גרמו זאת. אדרבה.

העורר סובל מהקאות, דבר שהכביד עוד על מצבו, בדיקות רפואיות רבות נעשו, יתכן שמדובר בפועל יוצא מסטרס וחרדה.

על כל פנים, המלצת שירות המבחן להפקיע את צו הפיקוח במעון 'מצפה-ים', משכנעת בנכונותה. המגמה הטיפולית-שיקומית לא צלחה. גם חלופה מוסדית אחרת - אינה מתאימה, וגם לא חלופת מעצר ביתית, אצל האב ואצל האם. בית המשפט המחוזי לא ראה הצדקה שלא לאמץ את עמדת שירות המבחן, וכך גם אני. תסקירי המעצר מפורטים, משכנעים, מבטאים גישה מקצועית ראויה.

כזכור, משפטו של העורר לקראת סיום. סיכומים בכתב הוגשו. השלמת סיכומים בעל-פה קבועה היתה לדיון, אך נדחתה מפאת המצב הביטחוני. יש לקוות שהמשפט יסתיים בהקדם. על כל פנים, המעצר, לעת הזאת, נחוץ. יש לקוות שניתן יהיה לשלב את העורר בהליך טיפולי בבית המעצר. נדרשת גם תשומת לב למצבו הרפואי.

הערר נדחה.

ניתנה היום, א' בחשון התשפ"ד (16.10.2023).

שׁוֹפֵט
